

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE.

Kom, se og mærk

Ældste Wolfgang Pilz, Tyskland

Områdehalvfjerds

1960'erne var kendetegnet ved betydelige ændringer og ny vækst i Kirken i Europa. Ældste Ezra Taft Benson fra De Tolv Apostles Kvorum, som senere blev Kirkens præsident, blev kaldet til Europa for at præsidere over Den Europæiske Mission her i Frankfurt. Under hans ledelse blev der taget initiativ til at bringe Kirken ud af mørket i de centraleuropæiske lande og især i Tyskland, som var værst ramt af anden verdenskrigs ødelæggelser. Mange enheder i Tyskland havde mistet deres bygning og mødtes nu i lejligheder eller baggårdsbygninger.

I min hjemby mødtes vi i en erhvervsejendom midt i byen, hvor der var en skoforretning, en tandlægepraksis og på øverste etage den lejlighed, der tilhørte ejeren af bygningen.

En bestemt barndomsoplevelse står skarpt i min erindring den dag i dag. En lille primarydreng havde

maset med låsen i hoveddøren, og den havde tydeligvis sat sig fast. Mens menighedens medlemmer afholdt nadvermøde, brasede ejeren af bygningen pludselig ind ad døren under det fredfyldte møde og udøste sine vrede forbandelser og trusler over os. Efter det var ingenting som før. Følelsen af tryghed og sikkerhed var forsvundet.

Kort tid derefter besøgte præsident Benson menigheden i Darmstadt og bekendtgjorde, at vi ville få vores egen bygning.

Den store udfordring for gruppen på ti familier med små børn og et par ældre trofaste enker var at skaffe penge til det beløb, de skulle bidrage med, og i bund og grund bygge den med egen håndkraft.

Der fulgte tre år med intenst samarbejde for at opføre en stor kirkebygning i udkanten af byen.

I en tid, hvor mange af de involverede familier måske ville have haft

**Områdehalvfjerds
ældste Wolfgang Pilz**

bygget et hjem til sig selv med naboers hjælp, blev alle vore kræfter og hver en ledig stund brugt på kirkebygningen. Byggegrunden, kældrene og ventilationsskakterne blev en eventyrlig legeplads for os børn, fordi familierne mødtes der hver weekend for at arbejde sammen. Den dag i dag kan jeg se min mor for mig med den største gryde overhovedet i huset, hvori der var blevet tilberedt en lækker gryderet, som hun tog med over til byggegrunden.

Mellem 1961 og 1967 blev der ved et helt særligt initiativ kaldet over 120 unge brødre som byggemissionærer. De boede hos medlemsfamilier, arbejdede fra morgen til aften på byggegrunden og blev for en tid en del af menighedsfamilien. For os børn var de et stort eksempel. Vi kan stadig huske deres navne i dag. Opførelsen af kirkebygningen var kun mulig takket være deres arbejdsindsats sammen med nogle få eksperter.

Præsident Ezra Taft Benson i Herne i Tyskland: Hans mission i 1946 i efterkrigstidens Europa var at mødes med de sidste dages hellige, lede fordelingen af velfærdsforsyninger og arrangere genoptagelsen af missioneringen.

NYHEDER

Fra Flensborg i nord til Graz i det sydlige Østrig blev der opført næsten 60 bygninger på denne måde.

Sammen med templet og vores eget hjem er kirkebygninger hellige steder, hvor vi kan tilbede Gud, bede til ham, få undervisning samt åndelig vejledning.

Kirkebygningen har i den sammenhæng sin egen funktion, fordi den er et sted, hvor alle og enhver, der opfører sig passende, kan komme ind uden andre betingelser.

Vi har tidligere ofte taget vore venner med til kirkebygningen, når kulturelle begivenheder, sportsaktiviteter eller festivaler skulle fejres. De var alle imponerede over det liv, der var i menigheden, men de manglede ofte den dybere, åndelige forståelse.

Vi indså sidenhen, at vore venner kun blev rørt af Ånden og kunne forstå Kristi lære, hvis vi tog dem med til nadvermødet, hvor vi selv samler »olie til vore lamper« ved regelmæssigt at nyde nadveren.

Vore kirker kan se enkle ud uden udsmykning og med et nadverbord, der kun er et alter under den hellige ordinance, men budskabet om, at vi tilbeder Kristus som vor Frelser og Forløser, og at vi kan gøre krav på hans følgeskab og vejledning ved værdigt at deltage i nadveren, kan trænge ind i menneskers hjerte under dette hellige møde.

Der findes ikke noget bedre sted at tage hen, når vi ønsker at delagtiggøre en ven i denne sandhed. ■

Høreforedrag i Odense 2. Menighed

Tanja Køster, præsident i HF, Odense 2. Menighed

Torsdag 17. september 2015 havde vi i Hjælpeforeningen i Odense 2. Menighed inviteret alle til et foredrag om hørelse ved audiolog Mie Green Jensen, som er uddannet cand. mag. i audiologi.

Mie er også fra Odense 2. Menighed og blev omvendt til Kirken og døbt i maj 2011. Mie har siden da tjent i Primary som rådgiver og i Århus Stavs Hjælpeforening som rådgiver.

Til foredraget fortalte Mie om hørelsen generelt, og hvad der sker både fysiologisk og psykologisk, når høresansen begynder at blive dårligere. Hvilke muligheder man så har, og hvad kan pårørende gøre.

Det var en dejlig aften, som var meget lærerig. En god aktivitet at inviterer gæster med til.

Der var også et par gæster med, som selv var hørehæmmede og kunne dele af deres viden.

Gæsters opfattelse

Susanne Andersen, som var deltager denne aften fortæller: Mie fortalte om, hvordan øret er opbygget, hvordan vi hører, og om hvorfor nogle har dårlig hørelse, og hvordan vi kan kommunikere med dem.

Vi lavede en øvelse, hvor vi havde ørepropper i ørene og skulle gå rundt mellem hinanden og kommunikerer.

TANJA KØSTER, ODENSE 2. MENIGHED

Nogle af ørets hemmeligheder

Her lærte vi, at det er svært at høre andre, og hvordan det er nemt at misforstå hinanden, når hørelsen er nedsat.

Jeg havde en gæst med som var døvblind, det vil sige, at hun ikke kan høre og se så godt, så hun har dobbelt sansehåndicap. Hun var rigtig glad for at være med, fordi gennem teleslynge i kirken og hendes høreapparat kunne hun forstå alt, hvad der blev sagt. Både fra Mie, men også hvad vi andre sagde i løbet af aften. Hun fik noget positiv med hjem.

Min egen gæst var en 82-årig kvinde, der som 17-årig kom som undersøger i kirken på Priorvej i København, hvilket hun husker som en rigtig dejlig tid. Da hun blev 18 år, sagde hendes forældre til hende, at nu måtte beslutte sig til, om hun

skulle være medlem af Kirken eller ikke. På daværende tidspunkt følte hun sig presset til at stoppe med at komme og har ikke siden været i Kirken. Da jeg inviterede hende til aktiviteten om høreforedraget, blev hun meget glad. Hun var meget

spændt på, om hun ville føle den samme fred og lykke ved at komme ind i kirken, som hun gjorde tidligere. Hun har fortalt mig efter aktiviteten, at hun følte lidt fred igen. Min gæst har nu fået kontakt til missionærerne. ■

Kvindekongressen 2015

Eva Stokholm, Roskilde Menighed, assistent til den nationale informationschef

Første danske kvindekongressen

Lørdag den 24. oktober 2015 dannede Odense kirkebygning rammerne for Danmarks første kvindekongressen for både Aarhus Stav og Københavns Stav, hvor mere end 200 kvinder deltog.

Dagens program var fyldt med inspirerende og motiverende indlæg, der på forskellig vis satte fokus på kvinders liv og forsoningen.

Derudover var der smuk sang og en fysisk aktivitet, hvor musklerne blev strakt godt igennem. »Et fantastisk møde, hvor både krop og ånd blev forkælet.« Indlæggene var meget personlige, og »jeg følte flere gange, at Helligånden vidnede«, fortalte en af deltagerne og tilføjede, at hun allerede glæder sig til næste gang, der er kvindekongressen.

Opfordring fra stavspræsident Kreiberg

Stavspræsident Steen Kreiberg og hans hustru, Lone, fortalte i deres indlæg om, hvad forsoningen betyder i hverdagen. De mindede kvinderne om, at det er vigtigt, at de vælger at føle glæde hver dag, trods de unikke livsvilkår som de hver især lever under. Et hjem, hvor man føler sig elsket, og hvor der er tryk til at lære i livet, vil give god mulighed for at nyde glæde. Stavspræsident Kreiberg opfordrede kvinderne til ikke at bebrejde sig selv, når livet er svært, for alle møder bump på vejen. Han bemærker ofte, at kvinderne gør så meget godt.

Et åbent hjerte

Med udgangspunkt i bogen »A Heart Like His« af Virginia H. Pearce fortalte søster Lise Jensen om betydningen af at vælge at have et åbent hjerte. Et hjerte, der er varmt og åbent, og som føler Guds kærlighed.

Nogle af de herlige søstre ved konferencen

Hun fortalte, hvordan hun selv pga. en hård skilsmisse personligt havde arbejdet med at føle Guds kærlighed og have et åbent hjerte. »Som vi føler i vores hjerte, kommunikerer vi ud«, fortalte hun og pointerede derved betydningen af at have et åbent hjerte.

Guds kærlighed

Søster Susanne Andersen fortalte, hvordan hun, da hun var nyomvendt til Kirken, gennem mange år havde kæmpet med at føle Guds kærlighed, men pludselig en dag efter mange år med bønner og studium, følte hun den. Hun fortalte også om de følelser, som hun havde haft pga. sin datters pludselige død, og hvordan hun havde arbejdet med sig selv. Hun ved, at Gud elsker os, men det er op til os selv at tage imod hans kærlighed. Nogle gange kommer Guds kærlighed til os gennem andre mennesker, men det er op til os selv, om vi tager imod, fortalte Susanne.

Prioriteringer

Søster Elisabeth Knudsen og søster Helle Bernskov talte om, hvordan man kan være der for sine børn. Elisabeth havde sammen med sin mand besluttet, at hun ville være hjemmegående, og det var en stor velsignelse for deres familie. Hun er uddannet læge, så det var en stor beslutning at blive hjemmegående, men hun vidste, det var vigtigt at tage Gud med på råd, fordi moderskabet er en guddommelig rolle. Helle og hendes mand havde prioriteret, at hun læste

jura, mens børnene var små. Hun var under uddannelse i ti år, fordi hun fik børn. Helle fortæller, at med uddannelse og små børn havde hun mange opgaver, så det var vigtigt at have sine prioriteter i orden, så hjemmet kunne have en harmonisk atmosfære, hvor børnene var prioriteret. Det betød bl.a., at børnene tidligt havde en maddag. »Vi har spist meget spaghetti hjemme hos os«, fortalt hun med et glimt i øjet.

At gøre noget for andre

»SIDØ« – Stop I Døren, blev præsenteret af søster Tina Paulsen. Hun bad kvinderne om hver dag at stoppe i døren og overveje, hvem de den dag ønskede at gøre noget særligt for? Tina er enlig mor til en datter, som studerer i USA. Hun oplever, hvor vigtigt det er at have olie på lampen, fordi meget i Kirken drejer sig om familien. Som enlig i Kirken er det vigtigt ikke at føle sig ensom, derfor er det godt at have gode venner. Hver mandag aften laver hun

genealogisk arbejde, fordi hun på den måde har familieaften med sin familie, hendes afdøde slægt. Tina fortalte, hvordan hun bruger talerne fra generalkonferencen til at prioritere i sit liv.

Hvad betyder noget

Mødets sidste indlæg var fra stavspræsident Erik Bernskov. Han fortalte, hvordan han efter at være blevet stavspræsident er blevet opmærksom på både kvinder i familier og kvinder, som er enlige. Han oplever nogle gange, at personer er så begejstret vedr. noget familiært, at der i taler eller ved vidnesbyrds møde bliver talt om det fantastiske ved familien i stedet for at bære vidnesbyrd om vores tro. Det er vigtigt, at vi er opmærksomme og viser næste kærlighed. Han afsluttede sit indlæg med at læse H.C. Andersens eventyr »Noget« højt og konkluderede med ordene: »Hvad betyder noget? Ikke hvor fine vi er, men hvordan vi vil ofre os for andre.« ■

Bornholm, Bornholm, Bornholm

Finn Lykkegaard, redaktør

Altid en fornøjelse

Endnu engang blev det mig forundt at besøge Bornholm og Rønne Gren blandt andet i min egenskab af stavens informationschef – denne gang ultimo oktober, hvor øen viste sig fra sin allersmukkeste side. Intet

under, at Bornholm er et af mine yndlingssteder.

Forskellige muligheder

Selvom min egentlige opgave var planlagt til om søndagen, bød besøget på flere muligheder. I forbindelse

FINN LYKKEGAARD

Store John M., Rønne Gren

med afprøvning af teknisk udstyr om fredag indgik jeg en aftale om at besøge en undersøger sammen med missionærerne samme aften. I løbet af ugen havde grenen fået tilført yderligere 2 ældster, så man var oppe på et ægtepar og 4 ældster – dog kun i en 6 ugers periode.

Desværre meldte undersøgeren afbud få minutter, før jeg skulle af sted.

Men der var inviteret til et foredrag, eller som vi kaldte det før – en fireside – lørdag aften.

Foredrag

At holde et foredrag lørdag aften i Rønne Gren er for nogle lokale medlemmer uhensigtsmæssigt, hvad jeg ikke havde været opmærksom på. Men nu var det planlagt, og så blev det afholdt.

Foredraget havde titlen »Mormons Bog – virkelighed eller fantasi« og omhandlede dels bogens forunderlige tilblivelse fra guldplader til den trykte papirudgave, dels en række af de gennem tiderne anførte påstande om, hvorfor bogen er usand – påstande, der alle er gjort til skamme – samt endelig om en række nyere facetter omkring bogen som kiasmer, wordprint og DNA.

Vi var 17 til stede, heraf 3 gæster, og alle fulgte levende med i foredraget, der var ledsaget af en powerpoint-præsentation, ligesom snakken gik lystigt under de efterfølgende forfriskninger.

En sej gut

Nyt i forhold til den oprindelige plan for besøget var, at man søndag den 25. oktober skulle afholde Primarys nadvermødeprogram. What a treat.

Helt specielt for Rønne Gren var det, at der kun var et barn, nemlig den 9-årige John M. Hans lærer er søster Johnson, der er mere komfortabel ved at undervise på engelsk end dansk, og da Johns mor er amerikaner, har det ikke været noget problem. Så vi blev præsenteret for et herligt program på engelsk ved John og søster Johnson assisteret af Johns mor.

Ind i mellem sang John en række dejlige primarysange sammen med alle missionærerne. Det var virkelig sejt.

Resten af tiden

Da nadvermødeprogrammet med én deltager ikke kunne fylde hele tiden ud, blev der lejlighed til også at høre fra stavens primarypræsident, der kærligt var taget til Bornholm for at støtte John og hans lærer. Også jeg fik tid til at bære mit vidnesbyrd, men især Johns præstation glædede de fremmøde 22 personer, heraf 4 gæster.

Vel er Rønne Gren ikke blandt de største menigheder i Danmark, men ånden denne søndag fandtes næppe bedre.

Rønne Gren – I fortjener som øen prædikatet »Solskinsgrenen«, for det er altid en oplevelse, der kalder smilet frem.

Tak. ■

En smuk bornholmsk efterårsskov

FINN LYKKEGAARD

En æras afslutning?

Finn Lykkegaard, redaktør

Det lyder ildevarslende

Udtrykket »en æra afsluttes« kan umiddelbart lyde ildevarslende, men her skal det nok forstås med et smil – dog et vemodigt et.

Forholdet er nemlig det, at en lejrhytte, der har været anvendt flere gange til weekend-hytteture for medlemmer og missionærer i Nykøbing Gren, til hyttetur for brødre fra Nykøbing Gren og Slagelse Menighed, men da også til Far/søn tur for Københavns Stav – også i 2015 – efter det oplyste nu tages helt ud af hytteudlejningssystemet.

Den sidste hyttetur

Den sidste mulighed for at leje Amagerhytten, som stedet hedder på trods af sin placering midt på Falster, var den 30.-31. oktober 2015. Brødre fra Slagelse og Nykøbing havde valgt denne sidste åbningsperiode til afholdelse af deres hyttetur 2015 og i god tid annonceret det i begge enheder.

På grund af sygdom, arbejde og andre årsager var tilstrømningen til turen ikke af episke

proportioner, men 7 seje brødre havde dog valgt at bruge dette døgn i hinandens selskab, og hvilket behageligt selskab. Fra Slagelse deltog jeg sammen med min gode ven og våbenbrøder Kristian Larsen, og fra Nykøbing var – naturligvis fristes man til at sige – familien Johansen mødt frem med far Simon samt (lille) Simon, Frederik, Jacob og Peter. Storebror Johan var jo rejst på mission til Island.

Programløst og dog alligevel

Som med stort set alle sammenkomster blandt sidste dages hellige

spillede også maden her en rolle. Den var dog ganske enkel og gennemført dansk med frikadeller, sovs og kartofler samt rødkål og surt. Desert bestod af is med flødeskum og chokolade og karamelsovs samt flere slags vafler. Ikke ilde. Der var ikke lagt et egentligt program, men vi blev hurtigt enige om, at aftenen skulle gå med spil og hyggeligt samvær, hvilket lykkedes til fulde akkompagneret af slik, jødekager og sodavand, hvor alle gav deres besyv med. En til formålet indkøbt skærekage samt en af søster Anni Johansen – mor Anni – bagt og af Simon medbragt chokoladekage nåede ikke engang at blive skåret ud. Utroligt, men sandt. Vi var simpelthen for mætte.

Deltagerne på hytteturen

Skydevåben

Efter et solidt morgenmåltid gik formiddagen for de unge med uden-dørs »kampe«. De havde til lejligheden medbragt deres arsenal af drabeligt udseende, men dog relativt ufarlige funktion. Og heldigvis lå der jo en rar lille skov grænsende op til grunden.

Vi lidt ældre var ganske vist inviteret i skoven, men foretrak nu i stedet at løse verdens problemer på den dejlige måde, der ikke giver en ansvaret, men alligevel i sand broderånd lader os dele hinandens synspunkter om mange af de udfordringer, der er i verden i dag.

Der blev dog også tid til at tale om åndelige emner og således styrke hinanden.

Efterhånden som drengene »faldt« eller blev kolde og trætte, vendte de tilbage til basen, hvorefter vi kunne afslutte vores eventyr med en gedigen frokost, inden vi pakkede sammen, gjorde rent og tog afsked før hjemturen.

Forhåbentlig kommer vi igen

Om vi kommer tilbage til Amagerhytten er nok tvivlsomt, men vores samlede håb er dog, at der atter næste år arrangeres en hyttetur for de to enheder i fællesskab, da vi midt i hverdagen har et reelt behov for lidt helt afslappet socialt samvær – noget, vi også tror andre menigheder har, så en afsluttende opfordring til slige events skal ikke mangle.

Gå endelig i gang. ■

Glæd jer til næste nummer

Finn Lykkegaard, redaktør

Stavskonference i København

Her kunne have været en artikel om stavskonferencen i København i dagene den 7. og 8. november 2015. Når den ikke her skyldes det reelt et tidspres, da materialet til Liahona før afsendelse til Salt Lake først skal godkendes såvel sprogligt som præstedømmeligt. Og der er altså noget, der hedder deadline.

Men fortvivl ikke

Der er dog ingen grund til fortvivelse, for artiklen kommer i næste nummer med et fyldestgørende referat fra en conference, der på mange måder var særdeles spændende.

Budskaberne var mange og gode. Og spændende nyheder manglede heller ikke, hvilket mange læserne sikkert allerede har erfaret, nemlig missionærenes kommende undervisning i og brug af FamilySearch eller slægtshistorie.

Skriv gerne

Selvom et referat fra stavskonferencen har en vis størrelse, kan jeg dog godt røbe, at det på ingen måde vil fylde alle lokalsiderne. For nuværende er der dog ikke ret meget andet, så hvis I har en spændende beretning om en vellykket aktivitet, så skriv endelig. ■

NAV N E N Y T

Mindeord

Liahona har fra bror Preben Klitgaard i Aalborg modtaget følgende mindeord, som vi – da mange af medlemmerne i Danmark kendte Kjeld Poulsen – har valgt at brige:

Tidligere biskop Kjeld Poulsen fra Aalborg er død.

Kjeld Poulsen døde på Aalborg Universitetshospital mandag den

31. august 2015 efter længere tids sygdom. Kjeld efterlader sig foruden sin elskede Grete 4 børn, svigerbørn og 3 børnebørn.

Som biskop i Aalborg Menighed fra 1990 til 1996 var han kendt for sin omsorg og empati for menighedens syge, hvor han var utrættelig og altid på pletten, når sygdom eller modgang bankede på døren. I 2005 blev Kjeld selv alvorligt syg og fik konstateret lungefibrose. Det blev

**Tidligere Biskop, Kjeld Poulsen,
Aalborg Menighed**

til 10 meget hårde år, hvor Kjeld dog formåede at holde fanen højt hele vejen. Det lange sygdomsforløb tog dog pludselig en helt uventet drejning og forhindrede Kjeld i at færdiggøre mange af sine historiske projekter på denne side af sløret.

Ud over at have hjulpet rigtig mange brødre med at filme og beskrive begivenheder, steder og

oplevelser til glæde for deres efterkommere, arbejdede Kjeld i mange år med at indsamle de vigtigste begivenheder i menighedens historie.

Kjeld er elsket og savnet, og vi er mange, der ser frem til at være sammen med ham igen.

Æret være Kjeld Poulsens minde. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingskriftsted

Peter J., 13 år, Nykøbing Falster Gren

Lære og Pagter afsnit 4, vers 2, der handler om missionering.

Dette er mit yndlingskriftsted, fordi jeg har haft et brændende ønske om at tage på mission lige siden Primary. Jeg har et vidnesbyrd om, at når vi tjener Gud er vi et redskab i hans hænder.

Hvis vi tjener ham af hele vort hjerte, kraft, sind og styrke kan vi stå ulastelige over for ham på den yderste dag.

Jeg ved, at dette er sandt. ■

**Bror Peter J.,
Nykøbing Falster Gren**

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca.

3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotos afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■